

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 42.

Vydána dne 12. července 1930.

Obsah: 100. Nařízení, jímž se provádí zákon ze dne 5. června 1930, č. 73 Sb. z. a n., o dovozních listech.

100.

Vládní nařízení ze dne 26. června 1930,

jímž se provádí zákon ze dne 5. června 1930,
č. 73 Sb. z. a n., o dovozních listech.

Vláda republiky československé nařizuje
podle zákona ze dne 5. června 1930, č. 73 Sb.
z. a n., o dovozních listech:

§ 1.

(1) Dovozní listy vydávají se při vývozu

a) žita (s. č. 24), ječmene (s. č. 25) a ovsa
(s. č. 26),

b) sladu (s. č. 30),

c) mouky a mlýnských výrobků z pšenice,
žita, ječmene a ovsa (s. č. 33),

d) okurek čerstvých (s. č. 43a),

e) okurek naložených ve slané vodě nebo
v octě (s. č. 44b, s. č. 129, s. č. 131),

f) semene červeného, švédského a bílého
jetele (s. č. 49b),

g) másla přírodního, čerstvého nebo sole-
ného, též přepouštěného (s. č. 88),

h) sýrů (s. č. 119)
z celního území do celní ciziny za podmínek
níže stanovených.

(2) Byl-li při vývozu zboží jmenovaného
v odst. 1. vydán dovozní list, může býti —
jsou-li splněny podmínky stanovené v § 214
vl. nařízení ze dne 13. prosince 1927, č. 168
Sb. z. a n., jímž se provádí celní zákon —
zboží propuštěno do volného oběhu nebo za-
placené clo dovozní vráceno jen tenkrát,
vrátí-li vývozce dovozní list mu vydaný nebo
nahradí-li celní výhodu mu poskytnutou.

(3) Čistá váha určující celní hodnotu dovoz-
ních listů nezjišťuje se vážením, nýbrž vypo-

čítá se procentní srážkou z hrubé váhy dle
tárového sazebníku.

§ 2.

(1) Při vývozu žita, ječmene, ovsa z vol-
ného oběhu v celním území do celní ciziny vy-
dají se vývozci na jeho návrh dovozní listy,
činí-li vývozní zásilka alespoň 50 q hrubé
váhy jednoho a téhož druhu zboží. Obsahuje-li
zásilka více druhů zboží, zakládají nárok na
dovozní list jen ony druhy jmenovaného
zboží, z nichž každý váží alespoň 50 q hrubé
váhy.

(2) Jedním a týmž druhem zboží při vý-
vozu žita, ječmene a ovsa rozumí se buď jen
žito nebo jen ječmen nebo jen oves. Vývoz
směsí dvou nebo více druhů obilí nezakládá
nároku na dovozní list.

(3) Žito, ječmen a oves, vyvážené s náro-
kem na dovozní list, nesmí obsahovati více
než 5% (podle váhy) příměsků jiného druhu
obilí nebo luštěnin, plevle, pisku nebo jiné
nečistoty, vyskytujících se obvykle v tom
kterém jmenovaném druhu obilí. Vývoz jme-
novaných druhů obilí s větším podílem uvede-
ných příměsků nebo s příměsků jině povahy
nezakládá nároku na dovozní list.

(4) Podíl a povahu příměsků dá zjistiti
v každém případě celní úřad na útraty strany
znalcem úředně k tomu stanoveným, po pří-
padě není-li takového znalce po ruce, kontrolní
semenářskou stanicí zemědělské rady pro
Čechy v Praze. Ministerstvo financí může po-
věřiti celní úřad ležící na cizím území zjišťo-
váním podílu a povahy příměsků.

(5) Celní hodnota dovozního listu jest
určena množstvím vyvezeného zboží a sazbou,
a to:

Kč 38— za 100 kg hrubé váhy žita,

Kč 30— za 100 kg hrubé váhy ječmene a

Kč 36— za 100 kg hrubé váhy ovsa.

(6) Vývoz zdomácněného obilí dovezeného s celní výhodou dovozního listu nezakládá nároku na vrácení cla podle § 105 celního zákona ze dne 14. července 1927, č. 114 Sb. z. a n., a § 216, odst. 2., prováděcího nařízení k němu (č. 168/1927 Sb. z. a n.).

§ 3.

(1) Při vývozu sladu vydají se dovozní listy sladovným na jejich návrh jen tenkrát,

a) jsou-li členy organizace pověřené ministrem financí v dohodě s ministry průmyslu, obchodu a živností a zemědělství za podmínek jimi stanovených úkoly podle § 4, odst. 2., zákona č. 73/1930 Sb. z. a n., o dovozních listech,

b) vyvážejí-li slad vyrobený z tuzemského ječmene v tuzemském závodě a

c) činí-li vývozní zásilka alespoň 50 q hrubé váhy.

(2) Organizaci pověřenou úkoly podle § 4, odst. 2., zákona č. 73/1930 Sb. z. a n., vyhlásí ministr financí v Úředním listu republiky Československé.

(3) Výhoda dovozních listů omezuje se na roční množství 1.000.000 metrických centů; opatření potřebná, aby výhoda dovozních listů omezila se na toto množství, učiní ministr financí.

(4) Celní hodnota dovozního listu, jest určena množstvím vyvezeného sladu a sazbou Kč 40— za 100 kg hrubé váhy sladu.

§ 4.

(1) Při vývozu mouky a mlýnských výrobků (s. č. 33) z pšenice, žita, ječmene a ova vydají se dovozní listy mlynářům (mlynářským firmám), již splnili podmínku stanovenou v § 5, na jejich návrh jen tenkrát,

a) vyváží-li mlynář mouku nebo mlýnské výrobky svého tuzemského závodu na vlastní účet a

b) činí-li vývozní zásilka alespoň 50 q hrubé váhy mouky z jednoho a téhož druhu suroviny nebo alespoň 50 q hrubé váhy některého mlýnského výrobku z jednoho a téhož druhu suroviny.

(2) Moukou rozumí se mouka, jež byla vyrobena obvyklým způsobem a vykazuje obsah popelovin v sušině uvnitř hranice dole uvedené a neobsahuje více než 5% (podle váhy) příměsků rozemleté kulatiny (vikve, hrachu, koukole atd.), celkem však neobsahuje více

než 8,5% (podle váhy) příměsků vyskytujících se obvykle v tom kterém druhu obilí (§ 2, odst. 3.). Nejvyšší hranice popelovin v sušině v procentech (podle váhy) činí u mouky pšeničné 5,1%, u mouky žitné 4,5%, u mouky ječné 5%, u mouky ovesné 2,7%.

(3) Šrotem rozumí se obilí rozdrcené, tudíž zpracované tak, že v něm jsou obsaženy všechny součástky zrna a že do výrobku toho nebylo odjinud ničeho přidáno nebo z něho ničeho ubráno, pokud neobsahuje více než 5% příměsků vyskytujících se obvykle v tom kterém druhu obilí (§ 2, odst. 3.).

(4) Moukou z jednoho a téhož druhu suroviny rozumí se mouka všeho druhu vyrobená z jednoho druhu obilí jmenovaného v odst. 1., pokud vyhovuje ustanovením odst. 2. Obsahuje-li vývozní zásilka několik typů mouky (na př. pšeničnou mouku různých čísel jakosti [typů]), jest vývozce povinen označiti obaly dle typu v nich obsaženého, uložit každý typ na vozidle zvláště a udati jej v prohlášení vývozní. Mlýnským výrobkem z jednoho a téhož druhu suroviny rozumí se mlýnský výrobek jednoho a téhož druhu (kroupy, krupky, krupice atd.) z jednoho druhu obilí jmenovaného v odst. 1.

(5) Obsahuje-li zásilka mouku a mlýnské výrobky nebo mouky z různých druhů suroviny nebo různé druhy mlýnských výrobků (různé mlýnské výrobky z jednoho druhu suroviny nebo jeden nebo více druhů mlýnského výrobku z různých druhů surovin), zakládají nárok na dovozní list jen mouka z jednoho druhu suroviny nebo jednotlivé druhy mlýnských výrobků z jednoho druhu suroviny, vážíci každý pro sebe alespoň 50 q hrubé váhy.

(6) Povahu mouky a šrotu vyvážených s nárokem na dovozní list dá zjistiti v každém případě celní úřad na útraty strany výzkumnou stanicí mlynářskou na vysoké škole zemědělského a lesního inženýrství v Praze. Povahu ostatních mlýnských výrobků dá zjistiti celní úřad zmíněným způsobem v případě pochybnosti.

(7) Vývoz mouky a mlýnských výrobků jiné povahy než uvedené v odst. 2., 3. a 4. nezakládá nároku na dovozní list.

(8) Celní hodnota dovozního listu jest určena množstvím vyvezené mouky nebo vyvezených mlýnských výrobků, surovinou hodnotou uvedenou v odst. 9. a dovozní nejnížší celní sazbou (bez celní přírážky), platnou na příslušný druh obilí.

(9) Surovinná hodnota pro mouku a mlýnské výrobky stanoví se takto:

100 kg hrubé váhy mouky nebo mlýnských výrobků (mimo šrot) z pšenice nebo žita rovná se 133 kg — po dobu platnosti obchodní smlouvy sjednané mezi Československou republikou a Maďarským královstvím dne 31. května 1927, č. 120 Sb. z. a n., 115 kg — příslušného obilí, 100 kg hrubé váhy mouky nebo mlýnských výrobků (mimo šrot) z ječmene rovná se 166 kg ječmene, 100 kg hrubé váhy mouky nebo mlýnských výrobků (mimo šrot) z ovsu rovná se 200 kg ovsu, 100 kg hrubé váhy obilného šrotu rovná se 104 kg příslušného obilí.

§ 5.

(1) Mlynáři, již hodlají v některém vývozním období (od 1. srpna jednoho roku do 31. července příštího roku) vyvážeti mouku nebo mlýnské výrobky s nárokem na dovozní list, jsou povinni oznámiti to s údaji o výkonnosti svého mlýna ministerstvu financí ohláškou, sepsanou podle vzorce jím stanoveného, ověřenou co do správnosti údajů příslušnou obchodní a živnostenskou komorou.

(2) Ministerstvo financí oznámí mlynářé, již pro to které vývozní období podali ohlášku o vývozu s nárokem na dovozní list podle odst. 1., celním úřadům, zmocněným projednávat vývozní zásilky ve styku na dovozní listy. O přijetí ohlášky budou mlynáři vyrozuměni. Od okamžiku, kdy oznámení ministerstva financí došlo celním úřadům, možno, jsou-li zachována ostatní ustanovení zákona č. 73/1930 Sb. z. a n., o dovozních listech, a tohoto vládního nařízení, mlynářům vyvážeti zásilky s nárokem na dovozní list.

(3) O změnách údajů ohlášky (na př. o změně majitele, výkonnosti mlýna) nutno učiniti ministerstvu financí oznámení, ověřené co do správnosti údajů příslušnou obchodní a živnostenskou komorou. Na změny tyto vezme se zřetel teprve od okamžiku, kdy oznámeny byly ministerstvem financí celním úřadům, ač-li opožděné nebo nesprávné oznámení mlynářovo nezakládá trestného činu.

(4) Správnost údajů ohlášky a jejich změn může býti finanční správou přezkoušena na útraty mlynářovy.

(5) Mlynáři, vyvázející ze svého mlýna mouku nebo mlýnské výrobky s nárokem na dovozní list, jsou povinni vésti zápisy o tomto styku s celní výhodou dle vzorce předepsaného ministerstvem financí a uschovati je i s příslušnými druhopisy dovozních celních

prohlášek po tři za sebou jdoucí vývozní období.

§ 6.

(1) Při vývozu čerstvých okurek (s. č. 43a) vydá se vývozci na jeho návrh dovozní list jen tenkrát,

a) je-li členem organizace pověřené ministrem financí v dohodě s ministry průmyslu, obchodu a živností a zemědělství za podmínek jimi stanovených úkoly podle § 4, odst. 2., zákona č. 73/1930 Sb. z. a n., o dovozních listech,

b) jsou-li vyvážené okurky zdravé a obchodu plně vyhovující zboží tuzemského původu a odpovídají-li případným dalším podmínkám stanoveným podle ustanovení bodu a) a oznámeným vývozcům,

c) činí-li vývozní zásilka alespoň 5 q vlastní váhy jednoho a téhož druhu zboží.

(2) Při vývozu okurek naložených ve slané vodě nebo v octě (s. č. 44b, 129 a 131) vydá se vývozci na jeho návrh dovozní list jen tenkrát,

a) je-li členem organizace pověřené ministrem financí v dohodě s ministry průmyslu, obchodu a živností a zemědělství za podmínek jimi stanovených úkoly podle § 4, odst. 2., zákona č. 73/1930 Sb. z. a n., o dovozních listech,

b) jsou-li vyvážené okurky zdravé a obchodu plně vyhovující zboží tuzemského původu, byly-li naloženy v tuzemském závodě vývozcově a odpovídají-li případným dalším podmínkám stanoveným podle ustanovení bodu a) a oznámeným vývozcům, a

c) činí-li vývozní zásilka alespoň 5 q čisté váhy jednoho a téhož druhu zboží.

(3) Organizaci pověřenou úkoly podle § 4, odst. 2., zákona č. 73/1930 Sb. z. a n., vyhlásí ministr financí v úředním listu republiky Československé.

(4) Jedním a týmž druhem zboží při vývozu čerstvých okurek rozumí se čerstvé okurky, jež odpovídají povahou sazebnímu číslu 43a.

(5) Jedním a týmž druhem okurek naložených ve slané vodě nebo v octě rozumí se buď jen okurky naložené ve slané vodě nebo v octě v sudech, odpovídající povahou sazebnímu číslu 44b, anebo jen okurky naložené ve slané vodě nebo v octě, bez ohledu, jsou-li v láhvích nebo v plechovkách, odpovídají-li jen povahou sazebnímu číslu 129 nebo 131. Obsahuje-li zásilka více druhů zboží, zakládají nárok na do-

vozní listy jen ony druhy vyváženého zboží, z nichž každý váží alespoň 5 q čisté váhy.

(6) Povahu okurek vyvážených s nárokem na dovozní list zjišťují na útraty vývozcovy úřední znalci, jmenovaní ministrem financí a oznámení vývozcům. Nárok na dovozní list mají jen zásilky ověřené úředním znalcem, že vyhovují podmínkám odst. 1. b), pokud se týká podmínkám odst. 2. b).

(7) Celní hodnota dovozního listu jest určena množstvím vyvezených okurek a sazbou Kč 30— za 100 kg vlastní váhy u čerstvých okurek, pokud se týká za 100 kg čisté váhy u okurek naložených ve slané vodě nebo v octě.

§ 7.

(1) Při vývozu semene červeného, švédského a bílého jetele (s. č. 49b) vydají se vývozci dovozní listy jen tenkrát, je-li semeno jetelové tuzemského původu a činí-li vývozní zásilka alespoň 5 q čisté váhy jednoho a téhož druhu zboží. Obsahuje-li zásilka více druhů zboží, zakládají nárok na dovozní listy jenom ony druhy jmenovaného zboží, z nichž každý váží alespoň 5 q čisté váhy.

(2) Jedním a týmž druhem zboží při vývozu semene červeného, švédského a bílého jetele rozumí se buď jen semeno červeného nebo jen semeno švédského nebo jen semeno bílého jetele. Vývoz směsí dvou nebo více druhů semen jetelových nezakládá nároku na dovozní list.

(3) Semeno jetele červeného, švédského a bílého, vyvážené s nárokem na dovozní list nesmí obsahovati více než 10% příměsků, t. j. semen jiných, semen plevelovitých a neústrojných příměsků. Vývoz jmenovaných druhů jetele s větším podílem uvedených příměsků nebo s příměsků jiné povahy nezakládá nároku na dovozní list.

(4) Vývozci jetelového semene jsou povinni dáti prohlédnouti zboží určené k vývozu s nárokem na dovozní list znalci, zda vyhovuje ustanovením odst. 3.

(5) Znalci dle odst. 4. jsou dle sídla vývozcova:

a) kontrolní semenářská stanice zemědělské rady pro Čechy v Praze,

b) moravský zemský výzkumný ústav zemědělský v Brně,

c) státní výzkumné ústavy zemědělské v Bratislavě a v Košicích.

(6) Vyhovuje-li jetelové semeno určené k vývozu s nárokem na dovozní list ustanove-

ním odst. 3., opatří znalec každý pytel návěškou dle vzorce 1 a plombou dle vzorce 2. Mimo to musí vývozce předložit při vývozu ověření znalce, že vývozní zásilka vyhovuje ustanovením odst. 3.

(7) Celní hodnota dovozního listu určena jest množstvím vyvezeného zboží a sazbou a to: Kč 130— za 100 kg čisté váhy semene jetele červeného a Kč 170— za 100 kg čisté váhy semene švédského nebo bílého jetele.

§ 8.

(1) Při vývozu másla přírodního, čerstvého nebo soleného, též přepouštěného, vyrobeného z mléka tuzemského původu v tuzemských podnicích, vydá se vývozci na jeho návrh dovozní list jen tenkrát,

a) byl-li ministrem financí v dohodě s ministry průmyslu, obchodu a živností a zemědělství za podmínek jimi stanovených podle § 4, odst. 2., zákona č. 73/1930 Sb. z. a n., oprávněn k vývozu másla s nárokem na dovozní list,

b) vyhovuje-li vyvážené máslo podmínkám uvedeným v odst. 4. a případným dalším podmínkám stanoveným podle ustanovení bodu a) a oznámeným vývozcům, a

c) činí-li vývozní zásilka alespoň 5 q čisté váhy jednoho a téhož druhu zboží.

(2) Vývozce oprávněné k vývozu másla s nárokem na dovozní list vyhlásí ministr financí v Úředním listu Republiky Československé.

(3) Jedním a týmž druhem zboží jest máslo přírodní všeho druhu (čerstvé nebo solené, též přepouštěné), pokud odpovídá povahou sazebnímu číslu 88.

(4) Máslo vyvážené s nárokem na dovozní list nesmí býti vyrobeno s přísadou jiných tuků, nesmí obsahovati více než 16% vody a 2% netuků, nesmí býti chuti žluklé nebo kyselé a nesmí býti konzervováno jiným prostředkem než kuchyňskou solí (máslo solené); při 18° C musí býti dobře roztíratelné, musí býti v celé hmotě barvy světležluté (odstínu slámy) — barvení jest přípustno jen rostlinnými barvivy — a musí býti baleno v dosud neupotřebených, těsně uzavřených sudech ze dřeva bukového, vyložených čistým pravým pergamenovým papírem.

(5) Povahu másla vyváženého s nárokem na dovozní list zjistí na útraty vývozcovy mlékařský ústav státních výzkumných ústavů pro výrobu živočišnou v Praze. Nárok na dovozní

list mají jen zásilky ověřené tímto ústavem, že vyhovují podmínkám odstavce 1. b).

(6) Celní hodnota dovozního listu jest určena množstvím vyvezeného másla a sazbou Kč 210— za 100 kg čisté váhy.

§ 9.

(1) Při vývozu sýrů (s. č. 119) vydá se vývozci na jeho návrh dovozní list jen tenkrát,

a) vyváží-li sýr vyrobený z mléka tuzemského původu ve svém tuzemském podniku, a

b) činí-li vývozní zásilka alespoň 1 q čisté váhy jednoho a téhož druhu zboží.

(2) Jedním a týmž druhem zboží rozumí se sýry odpovídající povahou sazebnímu číslu 119, bez ohledu, tvoří-li vývozní zásilku sýry plnotučné (s obsahem tuku alespoň 45% v sušině) nebo třičtvrtitučné (s obsahem tuku alespoň 35% v sušině) nebo polotučné (s obsahem tuku alespoň 25% v sušině) nebo čtvrtitučné (s obsahem tuku alespoň 15% v sušině) nebo hubené (s obsahem tuku méně než 15% v sušině) nebo sýry několika nebo všech těchto skupin.

(3) Obsahuje-li zásilka sýry několika nebo všech skupin uvedených v odstavci 2., jest vývozce povinen uložit sýry každé skupiny do zvláštních obalů a udati je v prohláše vývozní.

(4) Sýry vyvážené s nárokem na dovozní list musí býti zboží zdravé a obchodu plně vyhovující, t. j. musí míti tvar, barvu, chuť, jemnost těsta a dírkování jakož i stáří přiměřené normálnímu typu příslušného sýru.

(5) Povahu sýrů vyvážených s nárokem na dovozní list dle skupin uvedených v odst. 2., zjistí na útraty vývozcevy úřední znalci, kterými jsou podle země sídla vývozce:

a) mlékařský ústav státních výzkumných ústavů pro výrobu živočišnou v Praze,

b) zemská mlékařská a sýrařská škola v Kroměříži,

c) mlékařské oddělení státních výzkumných ústavů zemědělských v Bratislavě, pokud jde o vývozce se sídlem na Slovensku a Podkarpatské Rusi.

(6) Nárok na dovozní list mají jen zásilky ověřené úředním znalcem, že vyhovují ustanovením odst. 4.

(7) Celní hodnota dovozního listu jest určena množstvím vyvezeného zboží a sazbou Kč 100— za 100 kg čisté váhy.

§ 10.

Celní úřady, zmocněné k celnímu projednání zboží ve vývozu s návrhem na vydání dovozního listu a v dovozu s placením cla dovozními listy, vyhlásí ministerstvo financí v Úředním listu republiky československé.

§ 11.

(1) Vývozce jest povinen zboží určené k vývozu prohlásiti písemnou prohláškou dle vzorce stanoveného ministerstvem financí, a to dvojmo, je-li projednávající celní úřad zároveň úřadem výstupním, jinak trojmo.

(2) Jde-li o vývoz žita, ječmene nebo ovsa, jest vývozce povinen prohlásiti, že vyváží zboží z volného oběhu v celním území do celní ciziny. Jde-li o vývoz sladu, jest vývozce povinen prohlásiti, že vyváží slad vyrobený z tuzemského ječmene v tuzemském závodě. Při vývozu mouky nebo mlýnských výrobků z pšenice, žita, ječmene a ovsa, jest povinen mlynář prohlásiti, že vyváží výrobky svého tuzemského závodu na vlastní účet, a vyváží-li současně několik typů mouky, udati jednotlivé typy a jich hrubou váhu. Při vývozu čerstvých okurek povinen jest vývozce prohlásiti, že vyvážené zboží jest tuzemského původu, při vývozu okurek naložených ve slané vodě nebo v octě mimo to, že zboží bylo naloženo v tuzemském závodě vývozce. Při vývozu semene červeného, švédského a bílého jetele povinen jest vývozce prohlásiti, že zboží jest tuzemského původu. Při vývozu másla povinen jest vývozce prohlásiti, že zboží vyrobeno bylo z mléka tuzemského původu v tuzemských podnicích, při vývozu sýrů, že zboží vyrobeno bylo z mléka tuzemského původu v jeho tuzemském podniku, a vyváží-li současně sýry několika skupin tučnosti, udati jednotlivé skupiny a jich hrubou váhu.

(3) Mimo údaje uvedené v odstavci 2. musí vývozce ve vývozní prohláše navrhnouti vydání jednoho, pokud se týká několika dovozních listů.

§ 12.

(1) Jakmile zjistí celní úřad, u něhož byla prohláška podána, že zásilka vystoupila do celní ciziny a že zboží vyhovuje ustanovením tohoto nařízení, vyhotoví ihned dovozní list podle vzorců stanovených ministerstvem financí a vydá je straně nebo tomu, kdo předloží prohlášku.

(2) Dovozní list vydaný při vývozu žita, ječmene, ovsa, sladu, okurek, semene jetelo-

vého, másla a sýrů jest přenositelný a může ho majitel použít ve lhůtě 9 měsíců, počínající dnem vyhotovení dovozního listu, k placení cla při dovozu pšenice, žita, ječmene, ovsa, kukuřice, prosa, bobů, hrachu, čočky, vikve, mouky a mlýnských výrobků, rýže, okurek čerstvých nebo naložených ve slané vodě nebo v octě, semene jetelového všeho druhu, přírodního másla, čerstvého nebo soleného, též přepouštěného, vepřového sádla, též vyškvařeného, vepřové slaniny, husího sádla, též vyškvařeného, a sýrů.

(3) Dovozní list vydaný při vývozu mouky a mlýnských výrobků z pšenice, žita, ječmene a ovsa jest po dobu platnosti obchodní smlouvy sjednané mezi Československou republikou a Maďarským královstvím dne 31. května 1927, č. 120 Sb. z. a n., nepřenositelný; mlynář může ho použít ve lhůtě 9 měsíců, počínající dnem vyhotovení dovozního listu, k placení cla při dovozu pšenice, žita, ječmene, ovsa, kukuřice, prosa, bobů, hrachu, čočky, vikve, mouky a mlýnských výrobků, rýže, okurek čerstvých nebo naložených ve slané vodě nebo v octě, semene jetelového všeho druhu, přírodního másla, čerstvého nebo soleného, též přepouštěného, vepřového sádla, též vyškvařeného, vepřové slaniny, husího sádla, též vyškvařeného, a sýrů.

(4) Nevychotí-li celní úřad ihned dovozní list, vydá straně jednu prohlášku jako potvrzení o projednání zásilky a zároveň jako legitimaci k převzetí dovozního listu.

(5) Navrhne-li vývozce žita, ječmene, ovsa, sladu, mouky a mlýnských výrobků z pšenice, žita, ječmene a ovsa, aby mu při vývozu zásilky bylo vydáno několik dovozních listů (§ 11, odst. 3.), jest vzít za základ výpočtu celní hodnoty každého dovozního listu množství alespoň 25 q hrubé váhy jednoho a téhož druhu vyváženého zboží.

(6) Strana jest povinna potvrdit celnímu úřadu příjem dovozního listu.

§ 13.

(1) Dovozních listů lze použít pro dovoz zboží druhů jmenovaných v § 12, odst. 2. a 3., pouze k zaplacení dovozního cla a případných celních přírůstků.

(2) Částku cla, jež převyšuje celní hodnotu předložených dovozních listů, daně a dávky vybírané při dovozu i poplatky nutno zaplatit hotově.

(3) Částečné použití dovozního listu není přípustno, leč by se strana zřekla nevyužitého zbytku.

(4) Projednávají-li se zároveň zásilky několika příjemců, může strana vyrovnati clo jedním nebo více dovozními listy vydanými podle § 12, odst. 2. Dovozních listů vydaných podle § 12, odst. 3., nelze však takto použít po dobu platnosti obchodní smlouvy sjednané mezi Československou republikou a Maďarským královstvím dne 31. května 1927, č. 120 Sb. z. a n.

(5) Při prohlašování musí strana navrhnouti vycelení na dovozní list a udati čísla dovozních listů a částky, na něž znějí.

(6) Použití dovozního listu potvrdí strana podpisem na něm s přesným údajem své adresy, již celnímu úřadu věrohodně prokáže.

§ 14.

Použití dovozních listů vydaných podle čl. VI. zákona ze dne 22. června 1926, č. 109 Sb. z. a n., a § 2 opatření Stálého výboru ze dne 11. října 1929, č. 161 Sb. z. a n., řídí se zmíněnými ustanoveními a předpisy vládního nařízení ze dne 16. července 1926, č. 138 Sb. z. a n., a ze dne 12. července 1927, č. 124 Sb. z. a n.

§ 15.

Nařízení nabývá účinnosti dnem 21. července 1930; provede je ministr financí v dohodě s ministry průmyslu, obchodu a živností a zemědělství.

Udržal v. r.

Dr. Slávik v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Engliš v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Déřer v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Bechyně v. r.
Mlčoch v. r.	Dr. Franke v. r.
Dr. Šrámek v. r.	

Vzorec 1.

(K § 7, odst. 6.)

Příloha k vl. nař. č. 100/1930 Sb. z. a n.

Návěska
k obalům semene jetelového.

1. Líc:

Semeno jetele československého původu známkováno a za- plombováno jako zboží vyhovující ustanove- ním § 7, odst. 3., vl. nařízení č. 100/1930 Sb. z. a n., o dovozních listech. V. dne 19. . . . 	 Číslo Přednosta:
---	--

2. Rub:

.	
---	---

Návěska z tuhého papíru barvy oranžové, tvaru shora vykresleného, o délce 15 cm a šířce 7,5 cm upevní se pevným motouzem a plombou k obalu. Druh semene jetelového (jetele červeného, švédského, bílého), číslo a datum ověření vyznačí v návěsce úřední znalec, který rub návěsky opatří svým úplným názvem.

Vzorec 2.

(K § 7, odst. 6.)

*Příloha k vl. nař. č. 100/1930 Sb. z. a n.***Plomba.**

Olověná plomba opatřená na líci uprostřed
malým státním znkem a na rubu plným ná-
zvem úředního znalce.